

Creatieve kortsluitingen in Strijp-S

Ooit het hightech laboratoriumterrein van Philips, is industriegebied Strijp-S nu de locatie waar het Eindhovense muziekfestival **STRP** plaatsvindt. Ook met videokunst, games, live cinema, animatie en robotics.

DOOR DIRK-JAN ARENSMAN

DE vierenzestig ballonnen van Christopher Bauder die, terwijl de ambient-klanken van Robert Henke – alias Monolake – de ruimte vullen, oplichten en als zwevende atomen door de lucht dansen. Een ballet van witte ballen onder een donker plafond. Titel: АТОМ. 'Our Daily Bread', die nieuwste installatie van de Amerikaanse mediakunstenaar Ken Renaldo, waarin met behulp van robotarmen, koeienoren en beeld- en geluidopnamen uit het slachthuis de gruwelijke mechanische weg van het fokhok naar ons dagelijks stukje vlees wordt verbeeld. Of, om iets luchtigers te noemen, de brandweerrode speelgoedautootjes van het Berlijnse collectief Staalplaat Soundsystem die als heuse *vinyl killers* met hun pick-upnaaldjes over elpees rijden.

Nee, er valt tussen 22 en 25 november ook visueel genoeg te genieten op de tweede editie van het Eindhovense STRP. Want dat festival mag ooit min of meer zijn gebouwd op de ruïnes van het dance-evenement Shine, directeur Fren Frijns wilde vanaf het begin nadrukkelijk kunst en technologie in het programma betrekken. Muziek dus, zeker. Maar ook videokunst, games, live cinema, animatie en robotics. De locatie klopt voor deze avontuurlijke mix in elk geval. Het enorme industriële gebied Strijp-S (waar het festival zijn wat cryptisch aandoende naam aan dankt) was ooit het hightech laboratoriumterrein van Philips. De plek waar de audiocassette en de cd werden ontwikkeld en waar kunstenaars met behulp van de nieuwste technieken hun dromen mochten verwezenlijken. En dan staat er ook nog het zogenaamde Klokgebouw, dat volgens de organisatie 'met zijn hoge plafond schreeuwt om groots theater en ambitieuze exposities'.

Klinkt goed. Net als de première van het stuk *IM-aged* van de Belgische balletgroep Joji Inc., waarbij gebruik gemaakt wordt van de naar verluidt revolutionaire Lumalive technologie van, jawel, Philips, die kleding licht kan laten uitstralen. Maar thuisblijvers die STRP op de radio willen volgen via 3VOOR12 WhiteNoise, kopen er natuurlijk weinig voor.

Drie pleisters op de wonden, daarom. Voor een filmpje van de dansende ballonnen kan men terecht op: www.ed.nl/dossierarchief/strp/article2027675.ece

Nog eentje, van de Berlijnse vinylvernielers: www.youtube.com/watch?v=gHl94M-S4Ro
En het muziekprogramma ziet er ook uitgebreid en verdomd interessant uit. Voor het volledige overzicht kan men terecht op www.strp.nl.

Soulwax

Maar naast dat van presentator Dave Clarke zelf zijn er drie concerten in elk geval niet te missen: de grootse opening van The Chemical Brothers én de optredens van Róisín Murphy en het Vlaamse Soulwax van de gebroeders Stephen en David Dewaele, acts die onlangs beide een heel fijne plaat uitbrachten.

Na het overtuigend rockdebuut *Leave the story untold* (1996) – nota bene geproduceerd door Chris 'Masters of Reality' Goss – bestormden de Belgische buitenbeentjes van Soulwax als The Flying Dewaele Brothers en 2 Many DJ's de wereld met hun eigen avontuurlijke draaitafelstap-potten, op smaak gebracht met stuiterbalbeats, scheurende synthesizers en snufjes van werkelijk elk denkbaar genre. En op de onlangs verschenen dubbellaar *Most of the remixes* kun je horen welke sterren vervolgens in de rij stonden om de Soulwax-behandeling te krijgen: van Robbie Williams en de Sugababes tot Daft Punk en Gorillaz, ze komen allemaal voorbij. Onherstelbaar verbeterd en dansbaarder dan ooit.

En Róisín Murphy? Die is op haar tweede album, *Overpowered*, eindelijk helemaal de dolgedraaide solodiva die ze, zelfs toen ze nog in het in 2005 ter ziele gegane Moloko zat, waarschijnlijk altijd al een beetje was. Bijna een uur lang dompelt ze je onder in freaky elektronica, echo's van de house zoals die vijftien jaar geleden klonk en nadrukkelijke verwijzingen naar het discotijdperk. Dertien tracks die minstens zo excentriek klinken als de niet zelden in Björk-achtige fantasiecreaties gehulde dame zelf, maar waar je tegelijkertijd altijd een aanstekelijk popliedje doorheen hoort schemeren. En die dan gezongen met een stem die in een paar jaar met sprongen mooier en veelzijdiger is geworden. Ze kan zo koel klinken als een ijskoningin van de dansvloer, galmen als Gloria Gaynor op paddo's en af en toe, zoals in de bijna-ballad *Let me know*, sluipt er zelfs iets van een warm soulgeluid in. Zelfs de metalen harten van de aanwezige robots zullen er waarschijnlijk gevaarlijk snel van gaan kloppen.

Wat misschien ook meteen de kracht van STRP is: het is een plek die gemaakt lijkt voor betoverende, creatieve kortsluitingen.

STRP, 22 t/m 25 november, Eindhoven
www.strp.nl

3VOOR12 WhiteNoise

► ZATERDAG, 3FM, 23.06-1.02 UUR

